

Пред да започнам со изнесување на завршните зборови за овој кривично правен настан, ќе апострофирам дел од диспозитивот на обвинителниот акт, а кој се однесува на обвинетиот Ивица Ристик. ***“.....кој со умисла им помогнал да влезат.....”***. Од описот како обвинителот го товари Ивица Ристик, не произлегува дека е извршено кривичното дело кое му се става на товар како помагачко действие. Се вели со умисла ги вnel, поради што се добива впечаток како да обвинетиот чекал на илегален граничен премин, и нудел услуга спрема било кои лица кои имале намера да влезат на територијата на Р.Македонија.

Од вака поставениот опис во диспозитивот на обвинителниот акт не произлегува дека Ивица Ристик е извршител на кривичното дело кое му се става на товар. Ова од причина што, од ниту еден изведен доказ и тоа како во текот на преткривичната, истражната, како и постапката во текот на главен претрес не беа изнесени суштествени факти кои би можеле да претставуваат појдовна основа за подведување на действие кое би можело да се вклопи под цитираната правна квалификација од чл.24 од КЗ. Имено, се вели со умисла ги вnel што всушност упатува на заклучок дека обвинетиот чекал на илегалниот граничен премин, па кои и да налетал на границата истиот би го пренел. Никаде во описот не стои дека Ивица Ристик претходно да се договорил и да ги чека потенцијалните извршители на кривичното дело од чл.123 од Кривичниот законик. Тоа покажува само по себе, дека

такво нешто воопшто не се случило, а ниту еден сведок или доказ тоа не го потврдуваат. Чл.24 од Кривичниот законик на кој се повикува застапникот на обвинението, со правната квалификација не е исполнет. Потребно е да постои претходен договор за извршување на конкретно кривично дело. За помагачот е, исто така, релевантен податокот, дали во моментот постоел договор со извршителот за извршување на конкретно казнено дело. Тоа е битно за да се определи одговорноста на помагачот. Како што погоре напоменав, овој не помага генерално за кое и да е казнено дело, туку за конкретно дело. Во таа смисла и во тие рамки треба да се движи и умислата на помагачот. Уште еднаш ќе потсетам дека од сите докази или од целокупниот доказен материјал кои беше изнесен во текот на главниот претрес, такво нешто не беше утврдено. Во отсуство на такви докази иако не постои посебното кривично дело Помагање по извршено кривично дело од чл.365 од КЗ, сметаме дека таквата конструкција на обвинителството се засновува поради стравот дека за кривичното гонење на посебното дело од чл.365 од КЗ, изминат е апсолутниот рок на застареност.

Од друга страна дека не е сторено посебното кривично дело помагање упатува и неспорниот факт сврзан со оружјето со кое било извршено убиството. Од вештачењето на оружјето не се потврдува дека истото потекнува од извршеното кривично дело. Вештото лице во своето мислење констатира дека е извршено со такво оружје, а не со конкретното пронајдено оружје. Таквата

констатација укажува на фактот дека станува збор за истото оружје по однос марка и тип, но не и за конкретното оружје со кое било извршено убиството.

Обвинителот по однос на обвинетиот Ивица Ристиќ оперира со претпоставки, а тие неможат да бидат основ за обвинението. Претпоставките вообичаено претставуваат основ за преткривичната постапка или евентуално во фазата на истрага, но не и основ за обвинение во оваа фаза на кривичната постапка. Во обвинението како сторители се наведуваат лица кои припаѓаат на високи полициски структури, а кое нешто укажува на тоа дека Ивица Ристиќ не припаѓа ниту пак се вклопува во тие структури, особено неговиот статус на кафанџија е минорен и никако и никој од тие структури не би се потпрел на таква личност. Таквите личности од таквите структури се доволно авторитетни да овозможат нелегален премин на легален граничен премин.

Поради се погоре изнесено барам, обвинетиот Ивица Ристиќ да биде ослободен од обвинението кое му се става на товар, бидејќи од дадениот опис во обвинителниот акт не произлегува дека истиот го сторил кривичното дело.